

kan foretage en saadan forceret Hugst i vore forholdsvis smaa Skove, uden at det vil mærkes og undertiden mærkes meget generende, men de høje Priser, der har været paa Træ under Krigssituationen, hvad enten det nu har været Træ til Brændsel eller Gavntræ, har ogsaa i visse Tilfælde givet visse Mennesker Lyst til at hugge og i mange Tilfælde hugge planløst. I flere Tilfælde kan man med Rette betegne den Hugst, der har fundet Sted i vore Skove, som Rovdrift. Her har navnlig nogle Mennesker grebet meget generende og ødelæggende ind i dette som i andre Forhold Landbruget vedrørende. Jeg tænker her paa de meget omtalte saakaldte Gaardslagtere. Disse tager intet Hensyn til samfundsmæssige Forhold, men tænker kun paa at forøge deres Værdibeholdninger, deres Pengebeholdninger, og søger derfor at faa det størst mulige økonomiske Udbytte af det samfundsgenerende Arbejde, de undertiden foretager. Det er i mange Tilfælde ogsaa gaaet ud over Skovene, idet de har hugget ganske planløst, og de Smaamulktter, de har faaet, har egentlig ikke kunnet standse denne Rovdrift. Nu skulde imidlertid vore Skove ikke gerne ødelægges og misrøgtes, og den Skovkommission, som er nedsat, har derfor enstemmigt foreslaaet, at der bliver vedtaget en Lov, som kunde forhindre dette Misbrug. Det Lovforslag, som nu foreligger, er netop fremkommet, for at Misbruget ikke skal fortsættes, medens Kommissionen sidder, og jeg tror, det er rigtigt, at der bliver taget kraftige Forholdsregler imod saadanne Ødelæggelser af vore Skove. Jeg tror navnlig, det er nødvendigt, at der tages kraftige Forholdsregler, medens Kommissionen sidder, idet man kan gaa ud fra, at de, der er interesserede i den størst mulige Hugst, og som er bange for Resultatet af Kommissionens Arbejde, ellers vil forcere Hugsten i denne Tid — vi har jo Erfaringer i saa Henseende fra andre Kommissioner, hvis Arbejde netop har bevirket, at de Folk, som vilde kunne blive berørt af det Resultat, Kommissionen kom til, har forceret det, som Kommissionen netop vilde modvirke. Derfor synes jeg, det er meget rigtigt, at der bliver vedtaget et midlertidigt Lovforslag som en kraftig Modvægt mod, at sligt finder Sted, medens Kommissionen sidder.

I Modsætning til den ærede Ordfører for Venstre (Hauch), som syntes at være noget imod, at Staten skal gribe ind her som i mange andre Forhold, vil jeg sige, at jeg finder netop, at det er meget naturligt, at Staten griber ind paa et Omraade som det,

der her er til Behandling. Det forekommer mig at være ganske naturligt, at Staten fører et effektivt Tilsyn med vore Skove saavel som med mange andre Forhold netop for at modvirke det Misbrug, som ellers kunde faa ret skæbnesvangre Følger. I dette Tilfælde kunde der ellers let ske Ødelæggelse og stor Skade paa Skovene, og derfor finder jeg, at det vilde være meget heldigt, om et saadant Tilsyn som det, der her omtales, kom i Stand. Jeg finder for øvrigt Anledning til at sige, at jeg mener, det er meget prisværdigt, at den højtærede Landbrugsminister har taget Hensyn til det Ønske, som er fremkommet fra den højtærede Kommission.

Jeg kan altsaa tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af dette Lovforslag, men har dog Lyst til at rette en Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister. Medens den forcerede Hugst har fundet Sted, vel nok i de allerfleste af vore Skove, kan man ogsaa paavise, at det modsatte har været Tilfældet enkelte Steder, idet man kan være Vidne til, at Træer praktisk talt staar og raadner paa Roden. Dette gælder nærmest Grantræer, og det ligger vel nok i, at den Bænd, de staar paa, er af usund Beskaffenhed; det kan ogsaa ligge i, at de staar for længe, og at Træbestanden derfor bliver for tæt. Men enten det nu ligger i det ene eller det andet, forekommer det mig, at navnlig paa et Tidspunkt, hvor vi har saa haardt Brug for det, det i dette Tilfælde drejer sig om, nemlig Gran, altsaa det Bygningstømmer, som deraf kan udvindes, den Side af Sagen ogsaa maa tages op til Overvejelse. Hvis man finder, at der er Skove, som misrøgtes paa den Maade, at man trods de høje Priser ikke udnytter Skovene og derved lige saa vel kan ødelægge Skovene som ved at hugge for stærkt, vil jeg spørge den højtærede Minister, om det ikke kunde være paa sin Plads ogsaa at tage den Side op til Undersøgelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa egne og mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Piper: Det er jo heldigvis anerkendt af de allerfleste, hvor stor Betydning det har for Landet, at der er en vis Del af Arealet beplantet med Skov, og at denne Skov holdes i en god Tilstand. Denne Betydning har ikke mindst givet sig Udslag nu i de sidste Aar under Krigsperioden, hvor vi i saa høj Grad har været henviste til det Brændsel, som produceres her i Landet. Det er ganske selvfølgelig, at der gennem